

Flertallets Vegne, ogsaa vil have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold (*Jensen-Knudstrup*: Jeg har allerede nævnet det!). Ja, det ærede Medlem har allerede nævnet det, saa det er ingen Bebrejdelse mod det ærede Medlem. Jeg beder kun min ærede Sidemand (Martin Madsen Halsted) med mig være lidt beskedne, hvad der jo klæder. . . (*Martin Madsen Halsted*: Os to!). Ja, os to særlig.

Resultatet af, hvad jeg her har fremført som en Betragtning af det foreliggende Lovforslag, er det, at jeg under Lærerne i den offentlige Skole samme gode Lønningsvilkaar, som jeg under enhver af Statens Embedsmænd og Funktionærer, og jeg vil ikke være med at prutte paa Størrelsen af Lønningerne til Lærerne, da det er min Anskuelse, at de have Krav paa at faa de beskedne Lønninger, der her stilles dem i Udsigt. Men for mig er Hovedhensynet: Hensynet til Befolkningen. Vi kunne ikke her se paa Lærernes Tarv alene, vi maa se paa Befolkningens Tarv og Ret, og jeg mener, at vi som Medlemmer af den lovgivende Magt maa have Interesse af, at der ikke ude i Landet sidder en Befolkning, der er sløv og ligegyldig overfor Spørgsmaalet om Opdragelse og Oplysning af den Slægt, der kommer efter os. Børnenes Opdragelse og Børnenes Undervisning er af den allerstørste og vigtigste Betydning for vort Samfund. Af hvorledes vore Børn blive opdragne og oplærte, vil det for en stor Del afhænge, hvorledes Landets og Folkets Fremtid vil blive. Derfor maa vi stille os paa det Standpunkt, at vi bevare det Grundlag for vort Undervisningsvæsen, som er givet i de gældende Love: at Staten kun har eet at kræve, nemlig, at den opvoksende Slægt faar et vist Maal af Kundskab, men paa hvad Maade det sker, maa Befolkningen selv om. Netop fordi jeg ønsker, at Befolkningen skal have levende Interesse for dette store og vigtige Samfundsspørgsmaal, henstiller jeg til mine Kolleger her i Salen: Lad os ikke lade denne Lov gaa fra os, uden at vi gøre det muligt ogsaa for den mindre bemidlede Del af Samfundet at have Midler i Hænde under en eller anden Form til at bruge den Frihed og Ret, som Loven giver dem til at lade deres Børn undervise privat, efterhaanden som de finde, at Undervisningen i den offentlige Skole er utilfredsstillende og ikke fyldestgørende det Krav, som Forældrene stille til den Undervisning, der skal meddeles deres Børn.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Chr. Reventlow: Det var under min Omtale i Gaar af Bestræbelserne for at højne Lærerstandens sociale Niveau, at jeg bl. a. fremdrog Degnens Underordningsforhold til Præsterne som en af de Ting, der burde ophæves til Støtte for disse Bestræbelser. Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) benægter, at der i dette Forhold ligger noget, der virker nedtrykkende paa Lærernes sociale Position. Jeg tror, jeg tør henvise til den almindelige Mening, ikke blot blandt Lærerstanden selv, men ogsaa ude i Befolkningen med Hensyn til, at det virkelig er Tilfældet, og man behøver kun at erindre det enkelte Træk, som det ærede Medlem selv her fremførte, nemlig Trækruderne, som Degnen skulde passe, for at man skal kunne forstaa, at der i Virkeligheden heri ligger et enkelt lille Udtryk for, at Degnens Bestilling ikke betegner noget videre højt socialt Niveau. Det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Ingvard Jensen) ryster paa Hovedet, jeg skulde tage meget fejl, om det ærede Medlem ikke selv paa et tidligere Tidspunkt for nogle Aar siden har talt om Degnen som Præstens Løbedreng (*Ingvard Jensen*: Det er en Fejltagelse!). Han skulde hente Altervinen og alt muligt, som det ærede Medlem ikke ønskede, at Degnene skulde besørge (*Ingvard Jensen*: Det har jeg aldrig talt om!). Ja, vi kunne jo se efter, jeg siger ogsaa kun, saa vidt jeg husker.

Maa jeg gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Assens, der heller ikke kunde lide, at Lærerne skulde lære Sprog. Han spurgte, hvorledes det skulde højne en Mand, at han havde Præliminæreksamen og derfor kunde to Sprog. Det vil det rimeligvis ikke, for jeg tror, at han hverken kan et eller to Sprog. Spørgsmaalet om, hvorvidt det virker højnende at kunne Sprog, kommer til at afhænge af, hvorledes de Mænd, der lære disse Sprog, forstaa at bruge dem, og forstaa de at bruge dem rigtigt, fordi de kunne dem rigtigt, virker det i Virkeligheden højnende paa deres sociale Position. De sættes derigennem i Stand til at suge mere Kundskab, end de hidtil have kunnet gøre, og med mere Kundskab ville de være i Stand til i yderligere Grad at udvikle deres Aand, og jeg vil bede det ærede Medlem for Assens henvende sig til den